

ODBITEK DDV OD NABAVE OSEBNEGA AVTOMOBILA ZA OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI PREVOZA POTNIKOV IN ZA DRUGE SLUŽBENE NAMENE

Pojasnilo DURS, št. 4230-43/2010, 31. 3. 2010

Davčni zavezanec sprašuje, ali lahko od nabave osebnega avtomobila, goriva ter vzdrževanja osebnega avtomobila odbije DDV. Navaja, da je registriran za opravljanje prevozov oseb, kot na primer tujih državljanov po Sloveniji. S temi osebnimi avtomobili, pa delno opravlja tudi prevoze za druge namene (prevoze uslužbencev za druge službene namene – sestanke, vendar ne za plačilo).

V zvezi z navedenim odgovarjamo:

Davčni zavezanec lahko odbije DDV od nabave osebnega avtomobila in od drugih nabav blaga in prejetih storitev povezanih s tem osebnim avtomobilom, če je prevoz potnikov (in/ali blaga) njegova dejavnost, s katero pridobiva prihodke - opravlja dejavnost prevoza oseb ali blaga naročnikom za plačilo.

Davčni zavezanec ima v skladu s prvim odstavkom 63. člena Zakona o davku na dodano vrednost - ZDDV-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 10/10) pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij. Vendar pa na podlagi določbe c) točke 66. člena ZDDV-1 davčni zavezanec ne sme odbiti DDV od osebnih avtomobilov ter motornih koles, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev tesno povezanih s tem, **razen od vozil, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti prevoza potnikov in blaga**, dajanje v najem in zakup ter za nadaljnjo prodajo, vozil, ki se uporabljajo v avtošolah za izvajanje programa usposabljanja iz vožnje v skladu z veljavnimi predpisi, kombiniranih vozil za opravljanje dejavnosti javnega linijskega in posebnega linijskega prevoza ter osebnih specialnih vozil, prilagojenih izključno za prevoz pokojnikov.

Davčni zavezanec lahko torej odbije DDV tudi od nabave osebnih avtomobilov, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev tesno povezanih s tem, če jih uporablja za opravljanje svoje **obdavčene dejavnosti** prevoza potnikov (in/ali blaga) od katere pridobiva prihodke - opravlja dejavnost prevoza oseb ali blaga naročnikom **za plačilo, od katere obračunava DDV**. Davčni zavezanec ima v zvezi z nabavo osebnega avtomobila in drugih stroškov pravico do celotnega odbitka DDV, ne glede na to, da osebni avtomobil uporablja tudi za druge službene ali zasebne namene.

Če davčni zavezanec osebni avtomobil uporablja tudi za druge službene namene ali za svoje zasebne namene ali za zasebne namene svojih zaposlenih, ne samo za opravljanje obdavčene dejavnosti (prevoz oseb ali blaga **za plačilo od katerih obračunava DDV**), je treba upoštevati a) točko 15. člena ZDDV-1, ki določa, da se za opravljanje storitev za plačilo šteje tudi uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih ali kakršnakoli uporaba za druge namene kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, če je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV.

Davčni zavezanec, ki osebni avtomobil, v zvezi s katerim je izkoristil celotni ali delni odbitek DDV, uporablja tudi za druge službene namene brez plačila (prevoze na sestanke) ali za svoje zasebne namene ali za zasebne namene svojih zaposlenih ali za kakršne koli druge namene kot za namene opravljanja njegove dejavnosti prevoza oseb za plačilo, opravi na podlagi 15. člena ZDDV-1 storitev prevoza za plačilo, ker osebnega avtomobila v tem primeru ne uporablja za opravljanje njegove obdavčene dejavnosti (prevoz oseb ali blaga za plačilo od katerih obračunava DDV).

Davčno osnovo pri opravljenih storitvah iz 15. člena tega zakona v skladu s tretjim odstavkom 36. člena ZDDV-1 sestavljajo celotni stroški davčnega zavezanca za opravljene storitve.

Če pa se osebni avtomobil za katerega je bil uveljavljen odbitek DDV, daje v uporabo osebam, ki so povezane osebe iz petega odstavka 94. člena ZDDV-1 (na primer, če se vozilo daje v uporabo osebi, ki je neposredno povezana z davčnim zavezancem z vidika družinskih vezi, lastništva, upravljanja ali nadzora), se ne glede na določbe 36. člena ZDDV-1 davčna osnova določi na podlagi 36.a člena ZDDV-1. Davčna osnova je v tem primeru enaka tržni vrednosti, če je plačilo za dobavo (plačilo za dobavo je v primeru dajanja v brezplačno uporabo enako nič) nižje od tržne vrednosti in naročnik nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66. in 74. členom tega zakona.